

Repartizarea dosarelor de insolvență către practicieni în România

Cadru legal, oferte, criterii de selecție, practică judiciară și evoluții 2025–2026

Avertisment privind utilizarea

Document elaborat în august 2026, în principal de Gemini 3.1 Pro și supervizat de ChatGPT 5.6 Sol High, ca sinteză a surselor publice identificate în limba română. Sursele și documentul au fost dublu verificate, dar pot conține afirmații false sau eronate, sunt prezentate fără nicio garanție și nu pot fi considerate consultanță juridică sau financiară. Scopul este exclusiv informarea mediului profesional și a publicului interesat.

Vezi originalul:

<https://insolvente.alpfa.ro/info-utile/repartizare-dosare-insolventa-romania.html>

1. Rezumat executiv

Desemnarea practicianului în insolvență nu este o simplă repartizare administrativă a unui dosar. Ea este rezultatul unui mecanism în mai multe trepte, în care se întâlnesc puterea judecătorului-sindic de a face desemnarea provizorie, inițiativa debitorului și a creditorilor, ofertele profesionale depuse la dosar, decizia primei adunări a creditorilor și, în anumite cauze, procedurile interne ale creditorilor instituționali. Legea nr. 85/2014 este centrul acestui mecanism: art. 45 delimitează atribuțiile judecătorului-sindic, iar art. 57 reglementează oferta, desemnarea provizorie, confirmarea, desemnarea de către creditorii și înlocuirea ulterioară [1].

La deschiderea procedurii, judecătorul-sindic desemnează motivat un administrator judiciar sau un lichidator judiciar provizoriu. Dacă debitorul ori creditorii au formulat propuneri, acestea trebuie examinate potrivit legii și actelor existente la dosar. Practicienii interesați pot depune oferte însoțite de dovada calității profesionale și de polița de asigurare; oferta poate descrie timpul, resursele umane și experiența relevante pentru buna administrare a cazului. Numai atunci când nu există nici propuneri și nici oferte, legea trimite la alegerea aleatorie din Tabloul UNPIR [1][16]. Din 2025, legea prevede că această alegere aleatorie se realizează informatizat printr-o platformă dezvoltată de UNPIR; regula nu transformă însă toate desemnările în repartizări aleatorii și nu înlătură celelalte ipoteze legale [7].

Desemnarea inițială rămâne provizorie. În prima ședință a adunării creditorilor, creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea creanțelor cu drept de vot pot desemna practicianul și îi pot stabili onorariul sau pot confirma practicianul provizoriu. Creditorul care deține singur peste 50% are prerogativa prevăzută de art. 57 alin. (3),

dar Înalta Curte a stabilit obligatoriu că aceasta poate fi exercitată cel mai târziu la prima ședință a adunării având pe ordinea de zi confirmarea ori desemnarea [12]. După confirmare, schimbarea practicianului nu se face printr-un simplu vot tardiv: înlocuirea revine judecătorului-sindic și presupune motive temeinice, în condițiile art. 57 alin. (4) și (5) [1][21].

Nu există în Legea nr. 85/2014 sau în Regulamentul de ordine interioară al instanțelor o grilă națională obligatorie de tip 35% preț, 30% experiență, 20% resurse și 15% proximitate. Nici un termen național uniform de 24 ori 48 de ore înaintea ședinței nu rezultă din aceste acte. Instanțele pot organiza circuitul administrativ al documentelor, iar hotărârile colegiilor de conducere ori practicile locale publicate pot oferi detalii, dar ele trebuie identificate concret și nu pot modifica legea [2]. Evaluarea profesională trebuie să rămână legată de elementele permise de art. 57, de complexitatea dosarului, de independență și de capacitatea reală de administrare, fără a transforma prețul minim sau forma de organizare într-o prezumție absolută [4][5].

Când ANAF este creditor, alegerea practicianului pe care organul fiscal îl va susține urmează procedura administrativă din OPANAF nr. 1.443/2019, în forma modificată. Agrearea, selecția pentru un dosar, criteriile, comisiile și plângerea prealabilă fac parte din această procedură [8][9][10][11]. Rezultatul selecției exprimă opțiunea creditorului fiscal; nu substituie încheierea judecătorului-sindic și nici hotărârea creditorilor prevăzută de lege. Onorariile și punctajele trebuie citite din forma actuală a ordinului și din invitația concretă, nu extrapolate dintr-un anunț ori dintr-un act abrogat [55].

2. Obiectul, metoda și standardul surselor

Studiul urmărește întregul traseu al desemnării: de la deschiderea procedurii și oferta de preluare, până la confirmarea de către creditor, eventuala înlocuire, selecția realizată de creditorii publici, controlul incompatibilităților și digitalizarea desemnării aleatorii. Termenul „repartizare” este folosit în sens larg, pentru accesibilitate. Juridic, trebuie distinse desemnarea motivată pe baza propunerilor sau ofertelor, desemnarea aleatorie în ipoteza subsidiară, confirmarea ori desemnarea de către creditor și înlocuirea dispusă ulterior de judecătorul-sindic.

Primul nivel al cercetării este normativ. Au fost confruntate forma consolidată a Legii nr. 85/2014, Regulamentul de ordine interioară al instanțelor, O.U.G. nr. 86/2006, Statutul profesiei, Codul de etică, modificările UNPIR din 2026, Legea nr. 239/2025 și forma actualizată a procedurii ANAF, inclusiv actele modificatoare și rectificarea punctuală a grilei [1][2][3][4][5][6][7][8][9][10][11]. Pentru fiecare regulă temporală s-a preferat forma consolidată, deoarece o copie veche a legii sau un ordin abrogat poate produce o concluzie greșită chiar dacă textul citat a fost cândva corect.

Al doilea nivel este jurisprudențial. Decizia ÎCCJ nr. 14/2024 are forță obligatorie în problema limitei temporale a prerogativei creditorului majoritar [12]. Deciziile Curții Constituționale nr. 540/2022 și nr. 640/2022 documentează problema constituțională ridicată înaintea unificării practicii [13][14]. Pentru nuanțe au fost consultate repertorii oficiale și buletine publicate de ÎCCJ, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Timișoara, Curtea de Apel București și Curtea de Apel Suceava [18][19][20][21][22][23][24][25][26]. Hotărârile din buletine sunt folosite numai pentru problema juridică identificabilă; ele nu justifică generalizări despre conduita tuturor instanțelor.

Al treilea nivel privește piața și profesia. Raportul sectorial al Consiliului Concurenței, literatura juridică de specialitate, studiile privind atribuțiile organelor procedurii, onorariul, natura relației cu creditorii, confirmarea și înlocuirea, disciplina și conflictele de interese permit explicarea riscurilor fără a le transforma în acuzații [27][28][29][30][31][32][33][34][35][36][37][38][39][40][41]. Sursele doctrinare sunt prezentate ca interpretări sau analize, nu ca înlocuitori ai textului normativ.

Al patrulea nivel este instituțional și practic: paginile UNPIR, invitațiile de selecție, procedurile ASF și ale autorităților locale, anunțurile ANAF, calendarele SEDIS și documentele legislative din 2025–2026 [42][43][44][45][46][47][48][49][50][51][52][53][54][55]. Aceste materiale arată cum sunt operaționalizate regulile, dar domeniul fiecăruia rămâne limitat la emitent, perioadă și procedură. Un anunț local nu creează o cutumă națională, iar un proiect legislativ nu este prezentat drept lege în vigoare.

3. Actorii procedurii și separarea funcțiilor

Legea insolvenței distribuie atribuțiile între instanță, judecătorul-sindic, practician, debitor, administratorul special și organele creditorilor. Judecătorul-sindic exercită controlul judiciar asupra procedurii și soluționează cererile pe care legea i le atribuie. Administratorul judiciar ori lichidatorul judiciar îndeplinește atribuțiile de administrare, supraveghere, analiză și valorificare prevăzute de lege. Creditorii decid asupra chestiunilor de oportunitate economică care le sunt rezervate, în limitele cvorumului, majorității și ordinii de zi [1].

Această separare explică de ce desemnarea practicianului are două momente. La început este necesară o soluție rapidă, pentru ca procedura să poată funcționa imediat. De aceea instanța face o desemnare provizorie odată cu deschiderea procedurii. Ulterior, creditorii cunosc mai bine componența masei credale și pot exercita alegerea prevăzută la art. 57 alin. (2) sau (3). Intervenția creditorilor nu șterge activitatea legal îndeplinită de practicianul provizoriu și nici nu transformă practicianul într-un mandatar privat al creditorului care l-a propus. El rămâne organ al procedurii,

supus legii, controlului instanței, statutului și regulilor profesionale [3][4].

Independența nu este o noțiune decorativă. Codul de etică actualizat în 2026 enumeră independența, integritatea morală, secretul profesional, evitarea conflictelor de interese, concurența loială, respectarea legii și competența profesională [5][6]. Practicianul trebuie să poată lua măsurile impuse de situația debitorului chiar dacă acestea nu coincid cu preferința imediată a persoanei care l-a propus. În același timp, independența nu exclude răspunderea: măsurile pot fi contestate, activitatea este supusă controlului, iar încălcările pot produce consecințe civile, disciplinare, administrative sau penale, după natura faptei [3][4].

Noțiunea de „judecător manager al dosarului” trebuie folosită prudent. Judecătorul-sindic conduce judiciar procedura și controlează legalitatea, dar nu preia deciziile manageriale ale practicianului sau ale creditorilor. Literatura de specialitate insistă asupra comunicării eficiente între organele procedurii tocmai pentru că funcțiile sunt distincte și interdependente [28]. O motivare bună a desemnării arată propunerile și ofertele examinate, temeiul legal folosit și motivele pentru care soluția răspunde nevoilor dosarului, fără a confunda controlul de legalitate cu administrarea curentă a averii debitorului [30][31].

4. Desemnarea provizorie la deschiderea procedurii

Art. 45 alin. (1) lit. d) și art. 57 alin. (1) trebuie citite împreună. La deschiderea procedurii, judecătorul-sindic desemnează motivat practicianul provizoriu solicitat de creditorul care a introdus cererea, de debitor, ori de un creditor, dacă există o asemenea propunere. Când debitorul și creditorii solicită practicieni diferiți, legea stabilește regula aplicabilă concursului dintre propuneri; când creditorii propun practicieni diferiți, judecătorul-sindic trebuie să desemneze motivat unul dintre ei [1][19]. Nu este corect ca toate aceste ipoteze să fie reduse la formula „câștigă oferta cea mai bună”, deoarece uneori alegerea pornește de la o propunere procesuală, nu de la o competiție autonomă de oferte.

Practicienii interesați pot depune la dosar o ofertă de preluare. Art. 57 enumeră anexele minime — dovada calității și polița de asigurare — și permite prezentarea disponibilității de timp, a resurselor umane și a experienței generale ori specifice. Textul nu instituie o listă închisă de indicatori și nici ponderi matematice. Totuși, elementele suplimentare trebuie să aibă legătură cu buna administrare a cauzei: complexitatea grupului, numărul punctelor de lucru, salariații, activele, litigiile, sectorul reglementat, nevoia unei echipe multidisciplinare ori capacitatea de raportare [1][33].

Dacă nu există propuneri și nu sunt oferte depuse, intervine ipoteza aleatorie. Alegerea se face din Tabloul UNPIR, dintre practicienii compatibili, iar Legea nr.

239/2025 cere realizarea ei prin sistem informatizat [1][7][16]. Această ordine este importantă: aleatoriul este subsidiar în textul art. 57 alin. (1). Platforma nu poate fi descrisă corect ca un mecanism care înlocuiește toate propunerile sau toate ofertele, în absența unei modificări exprese a legii.

Motivarea soluției trebuie să fie adaptată situației efective. O încheiere care enumeră generic „experiența și resursele” fără legătură cu înscrisurile din dosar oferă puține repere pentru control. În sens invers, motivarea nu trebuie să devină o licitație imaginară cu criterii inexistente. Buletinele oficiale de practică arată că instanțele examinează concursul dintre propuneri, momentul confirmării și condițiile înlocuirii în raport cu ipotezele distincte ale art. 57 [19][20][21].

5. Oferta de preluare: conținut, depunere și valoare juridică

Oferta de preluare este un act procedural adresat instanței într-un dosar determinat. Ea exprimă disponibilitatea practicianului și furnizează informații utile desemnării. Nu trebuie confundată cu o ofertă comercială obișnuită și nici calificată automat ca un contract civil deja format. Efectele poziției de administrator judiciar sau lichidator judiciar decurg din hotărârea de desemnare, din lege și, ulterior, din hotărârea creditorilor privind confirmarea și onorariul [1][34].

Documentația minimă trebuie să permită verificarea calității profesionale și a asigurării. O ofertă solidă poate include identificarea formei de exercitare, numele practicienilor responsabili, declarații privind compatibilitatea, experiența relevantă, echipa, infrastructura, disponibilitatea, modul de raportare, onorariul fix, onorariul variabil și tratamentul TVA. Dacă se invocă experiență specifică, aceasta trebuie descrisă verificabil și cu respectarea confidențialității. Dacă se propune un onorariu de succes, baza de calcul, excluderile și momentul exigibilității trebuie exprimate fără ambiguitate [29][33].

Regulamentul de ordine interioară al instanțelor organizează registratura, arhiva și circuitul documentelor, dar nu conține o procedură națională completă de licitație a ofertelor pentru insolvență [2]. În practică, oferta trebuie depusă suficient de devreme pentru a fi înregistrată și avută în vedere la soluționare. Un termen local poate exista numai dacă este identificabil într-un act ori într-o informare aplicabilă instanței. A prezenta 24 sau 48 de ore drept termen național ar fi inexact. Depunerea direct în ședință nu produce o sancțiune automată universală; admisibilitatea și posibilitatea examinării depind de cadrul procedural concret și de respectarea contradictorialității.

Asimetria informațională este reală. Înainte de deschiderea procedurii, practicianul poate cunoaște doar informațiile publice, cererea și documentele accesibile. Nu poate estima cu precizie volumul tuturor verificărilor, litigiilor ori valorificărilor. De aceea, un

onorariu foarte mic nu dovedește singur eficiența, după cum un onorariu mai mare nu dovedește calitate. Analiza trebuie să coreleze prețul cu obiectul previzibil, resursele, riscul și mecanismul legal de aprobare și plată [27][29].

6. Regulamentele instanțelor și practicile locale

Regulamentul aprobat prin Hotărârea CSM nr. 3.243/2022 este un act național de organizare a instanțelor. El reglementează structurile, evidențele, circuitul dosarelor, registratura, arhiva și activitatea administrativă. Nu introduce o grilă națională de departajare a practicienilor și nu înlocuiește art. 45 și 57 din Legea nr. 85/2014 [2]. De aici rezultă o regulă metodologică simplă: orice afirmație despre o grilă locală trebuie însoțită de instanța emitentă, numărul și data actului, forma publicată și perioada de aplicare.

Colegiile de conducere pot lua măsuri organizatorice în limitele competenței lor. Acestea pot clarifica, de exemplu, locul depunerii, evidența ofertelor, transmiterea lor către complet sau cerințe tehnice compatibile cu legea. Nu pot modifica ordinea de preferință stabilită de legiuitor, nu pot restrânge nejustificat accesul formelor profesionale autorizate și nu pot transforma un criteriu auxiliar într-o condiție materială nouă. În lipsa actului publicat, expresii precum „practica Tribunalului București” ori „grila tribunalelor teritoriale” sunt prea largi pentru a funcționa ca reguli.

Buletinele de jurisprudență sunt mai utile decât relatările informale, pentru că permit identificarea instanței, perioadei și problemei de drept. Curtea de Apel Constanța a publicat, de exemplu, decizii privind concursul dintre propunerile debitorului și creditorilor [19]. Curtea de Apel Timișoara a publicat hotărâri despre confirmare, desemnare și efectele momentului primei adunări [20][21][22][23]. Repertoriile Curții de Apel București și Curții de Apel Suceava oferă contexte suplimentare privind atribuțiile și remunerația practicianului [24][25][26]. O hotărâre relevantă este un argument pentru interpretarea problemei sale, nu dovada că toate completele aplică o schemă identică.

Pentru practician, consecința practică este necesitatea verificării pe trei niveluri înainte de depunere: textul actual al legii; informațiile și actele publicate de instanța competentă; datele dosarului. Pentru creditor și instanță, consecința este trasabilitatea: criteriul folosit trebuie să poată fi legat de lege, de actul local valabil sau de circumstanța demonstrată a cauzei. O listă de punctaje copiată dintr-un alt tribunal, dintr-un an vechi sau dintr-un document fără emitent nu satisface acest standard.

7. Evaluarea și departajarea ofertelor concurente

Legea oferă repere, nu un algoritm național de punctaj. Disponibilitatea de timp, resursele umane și experiența sunt expres menționate de art. 57. Dovada calității și polița de asigurare sunt cerințe documentare. Onorariul este relevant, dar trebuie analizat împreună cu complexitatea dosarului și cu regulile de aprobare ori plată [1][29]. Capacitatea profesională se verifică și în raport cu Tabloul UNPIR, forma de exercitare, situația de compatibilitate și standardele profesiei [3][4][16].

Experiența trebuie evaluată calitativ. Numărul brut al dosarelor nu spune dacă acestea au fost comparabile ca mărime, industrie sau dificultate. Pot conta reorganizări efectiv confirmate, valorificări complexe, litigii, dosare transfrontaliere, grupuri de societăți, entități reglementate, salariați numeroși ori obligații de mediu. În același timp, o cerință de experiență excesiv de îngustă poate exclude concurența fără justificare. Raportul Consiliului Concurenței rămâne relevant pentru riscurile de acces, concentrare și funcționare a pieței [27].

Resursele nu se reduc la numărul de angajați. Sunt relevante competențele echipei, disponibilitatea reală, acoperirea teritorială necesară, securitatea datelor, capacitatea de raportare și mecanismele interne de control. O societate mare nu este automat mai potrivită, după cum un cabinet individual nu este automat insuficient. Forma profesională trebuie raportată la nevoile verificabile ale cauzei și la posibilitatea legală de colaborare ori consorțiu [3][8].

Onorariul trebuie să fie sustenabil și inteligibil. Ofertele cu valori simbolice pot muta costul spre componente variabile, cheltuieli, renegociere sau imposibilitatea alocării resurselor promise. În schimb, protecția împotriva dumpingului nu justifică tarife uniforme ori excluderea concurenței. O analiză profesională explică raportul dintre onorariul fix, succes, baza de calcul, plafon, TVA și natura activităților [27][29].

Proximitatea poate reduce costurile într-un dosar cu activitate fizică intensă, dar digitalizarea și dreptul practicianului definitiv de a lucra pe teritoriul României împiedică transformarea domiciliului profesional într-o barieră absolută [4]. La egalitate reală, instanța poate folosi un criteriu justificat și transparent, dar nu există în sursele naționale verificate o succesiune universală obligatorie de departajare. Cea mai sigură regulă este motivarea individualizată, care arată de ce oferta aleasă servește mai bine administrarea dosarului.

8. Confirmarea, desemnarea definitivă și limita temporală

Desemnarea provizorie asigură funcționarea procedurii până când creditorii își exercită competența. Art. 57 alin. (2) prevede că, în cadrul primei ședințe, creditorii care dețin mai mult de 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot pot decide desemnarea unui administrator judiciar și îi pot stabili onorariul cu aceeași majoritate. Ei pot confirma practicianul provizoriu. Ordinea de zi trebuie să includă confirmarea sau desemnarea și stabilirea onorariului [1].

Creditorul care deține singur mai mult de 50% poate decide fără consultarea adunării, în condițiile alin. (3). Timp de mai mulți ani, practica a fost neunitară în privința momentului până la care poate exercita această prerogativă. Curtea Constituțională a analizat criticile ridicate în legătură cu lipsa unui termen expres [13][14]. Înalta Curte, prin Decizia nr. 14/2024 pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că prerogativa poate fi exercitată cel mai târziu la data primei ședințe a adunării creditorilor care are pe ordinea de zi confirmarea sau desemnarea [12][18]. Soluția este obligatorie și trebuie folosită direct, nu înlocuită cu rezumate mai vechi ale practicii divergente.

Majoritatea se calculează asupra creanțelor cu drept de vot, în condițiile legii și ale tabelului relevant la data ședinței. Practicianul trebuie să documenteze convocarea, ordinea de zi, participanții, voturile și procesul-verbal. O decizie adoptată în afara ordinii de zi, cu o majoritate calculată greșit sau după limita temporală poate genera contestații. Totuși, invaliditatea nu se prezumă; ea trebuie analizată în procedura și termenul legal, pe baza actelor dosarului.

Confirmarea produce o stabilitate diferită de desemnarea provizorie. Buletinele Curții de Apel Timișoara explică distincția dintre confirmarea practicianului provizoriu și desemnarea altuia de către prima adunare, precum și faptul că, după confirmare, înlăturarea se face numai în ipotezele restrictive ale art. 57 alin. (4) și (5), prin hotărârea judecătorului-sindic [20][21]. Această distincție protejează continuitatea procedurii și împiedică schimbările succesive bazate exclusiv pe modificarea conjuncturală a majorității.

9. Înlocuirea practicianului și „motivele temeinice”

Art. 57 alin. (4) permite judecătorului-sindic, din oficiu sau la cererea comitetului creditorilor ori a creditorilor care dețin peste 50% din valoarea totală a creanțelor cu drept de vot, să înlocuiască practicianul pentru motive temeinice. Cererea se judecă în camera de consiliu, cu citarea practicianului și a comitetului creditorilor. Alin. (5) reglementează situația cererii practicianului de a fi înlocuit, pentru motive bine justificate [1].

„Motive temeinice” este un standard juridic deschis, nu un sinonim pentru nemulțumire sau schimbare de preferință. Pot fi relevante încălcări serioase ale atribuțiilor, întârzieri repetate și nejustificate, neîndeplinirea măsurilor dispuse, conflictul de interese, pierderea condițiilor profesionale, lipsa reală a capacității de administrare sau deteriorarea obiectivă a raportului de încredere atunci când este legată de fapte verificabile. Literatura și practica publicată analizează înlocuirea și sancționarea tocmai prin raportare la gravitate, probă și efectul asupra procedurii [32][33][35][36].

Nu orice eroare justifică înlocuirea. Legea oferă și remedii punctuale: contestația împotriva măsurilor, controlul rapoartelor, solicitarea de explicații, sancțiuni și răspundere. Instanța trebuie să compare gravitatea deficienței cu efectele unei schimbări: cost, întârziere, transfer de informații, continuitatea contractelor și conservarea bunurilor. Înlocuirea nu trebuie folosită nici ca sancțiune informală fără garanțiile procedurale, nici ca mecanism de reconsiderare tardivă a alegerii creditorilor.

Conflictul de interese necesită o analiză concretă a relațiilor și intereselor. Codul de etică actualizat formulează reguli mai detaliate privind independența și raporturile susceptibile să influențeze creditorii care pot propune ori decide numirea [5][6]. Practica și comentariile juridice arată situații în care același practician ori entități legate pot ajunge în poziții incompatibile față de debitor și creditor [38]. Simpla apartenență la aceeași profesie sau existența mai multor filiale nu dovedește conflictul; sunt necesare identitatea persoanelor, raporturile relevante și riscul real pentru obiectivitate.

10. Creditorul bugetar și procedura de selecție ANAF

ANAF nu selectează practicianul în numele instanței. Prin OPANAF nr. 1.443/2019, organul fiscal organizează agrearea practicienilor și selectarea celui pe care îl va susține în dosarele în care are calitatea de creditor [8]. Ordinul definește comisiile de agreare, comisiile de selecție, ofertantul, documentația, criteriile și plângerea prealabilă. Modificările din 2022 și 2023 și rectificarea publicată în 2023 trebuie citite împreună cu forma consolidată [9][10][11].

Agrearea verifică eligibilitatea generală pentru participarea la selecțiile organului fiscal. Documentația include acte UNPIR, situația disciplinară, certificatul fiscal, asigurarea și celelalte elemente cerute de ordin. Selecția este legată de un dosar sau de debitori determinați și analizează ofertele depuse în termenul invitației. Competența comisiei depinde de organul fiscal și de pragurile prevăzute în forma actualizată a ordinului [8].

Grila ANAF este o grilă administrativă proprie creditorului fiscal. Ea nu trebuie proiectată asupra tuturor instanțelor. Nici valorile dintr-o invitație nu sunt plafoane naționale ale profesiei. Un exemplu publicat de ANAF ori UNPIR arată data, debitorul,

termenul și documentele acelei proceduri [43][55]. Practicianul trebuie să verifice invitația curentă, iar studiul comparativ trebuie să precizeze anul și forma ordinului. Folosirea OPANAF nr. 1.451/2015 ca act actual este eronată, deoarece cadrul de referință este OPANAF nr. 1.443/2019, cu modificările sale.

Alți creditori publici pot avea proceduri proprii în limitele competenței lor. Procedura ASF și procedurile adoptate de autorități locale arată modele distincte de preselecție și alegere [44][45]. Ele pot folosi documente, praguri sau criterii diferite. Valoarea lor este instituțională, nu generală: o procedură ASF nu se aplică ANAF, iar o hotărâre locală nu guvernează instanțele.

Rezultatul selecției administrative se materializează în votul ori decizia creditorului public în cadrul Legii nr. 85/2014. Dacă sunt contestate actele selecției, calea și termenul rezultă din ordinul aplicabil și din dreptul administrativ. Dacă este contestată hotărârea adunării creditorilor sau desemnarea judiciară, remediul este cel prevăzut de legea insolvenței. Separarea acestor planuri previne confuzia dintre legalitatea procedurii interne a creditorului și legalitatea actului din dosarul de insolvență.

11. Concurență, onorarii și riscul de dumping

Piața serviciilor de insolvență are trăsături speciale: clientul economic, beneficiarii colectivi și autoritatea care face desemnarea inițială nu coincid întotdeauna; informația este incompletă la momentul ofertei; plata poate depinde de activele disponibile sau de fondul de lichidare; iar succesul nu se măsoară numai în sume recuperate. Raportul sectorial al Consiliului Concurenței rămâne un reper pentru concentrarea pieței, acces și mecanismele concurențiale [27].

Dumpingul financiar descrie, în dezbaterile profesională, oferta insuficientă pentru activitatea promisă ori destinată să câștige desemnarea printr-un preț care nu poate susține executarea. Termenul nu trebuie folosit ca etichetă automată pentru orice onorariu mic. Trebuie analizate structura completă a remunerației, costurile previzibile, componenta variabilă, sursa plății și eventualele servicii excluse. Literatura privind onorariul subliniază tensiunea dintre legalitate, oportunitatea creditorilor și necesitatea resurselor pentru buna administrare [29].

O grilă minimă impusă informal poate restrânge concurența, iar o cursă exclusivă spre prețul minim poate deteriora calitatea. Soluția nu este un procent universal inventat, ci transparența. Oferta trebuie să explice ce resurse acoperă, ce activități sunt incluse, cum se calculează succesul și când poate fi revizuit onorariul. Creditorii trebuie să poată compara costul total și capacitatea de executare. Instanța trebuie să motiveze desemnarea în limitele competenței sale, iar practicianul trebuie să respecte standardele de concurență loială din Codul de etică [5].

Concentrarea repetată a desemnărilor poate fi un indicator de analiză, nu dovada autonomă a favoritismului. Dosarele pot avea cerințe similare, creditorii pot avea politici constante, iar practicienii pot deține experiență sectorială. Pentru a evalua o suspiciune sunt necesare date comparabile: număr de dosare, valoare, tip de procedură, propuneri, oferte, motivări și relații relevante. Raportările profesionale și disciplinare pot arăta tipurile de probleme examinate, dar nu justifică imputarea unei conduite unei persoane care nu este identificată printr-o hotărâre [39][41].

12. Independență, incompatibilitate, disciplină și control

O.U.G. nr. 86/2006, Statutul și Codul de etică alcătuiesc cadrul profesional al independenței și răspunderii [3][4][5]. Practicianul trebuie să verifice incompatibilitățile înainte de acceptare și pe parcursul mandatului, deoarece un raport nou poate apărea ulterior. Verificarea trebuie să acopere persoana, asociații, angajații, colaboratorii și relațiile relevante ale formei profesionale, în măsura cerută de normele actuale.

Actualizarea din 2026 a Codului de etică detaliază principiile fundamentale și situațiile susceptibile să afecteze independența [6]. Ea nu autorizează însă concluzii prin analogie nelimitată. O relație trebuie analizată în context: natura juridică, durata, interesul economic, persoanele implicate și posibilitatea de influență. În cauzele complexe poate fi utilă o declarație de independență actualizată și un registru intern al verificărilor, chiar dacă forma exactă nu este impusă în toate dosarele.

Controlul are mai multe niveluri. Judecătorul-sindic soluționează contestațiile și cererile atribuite de lege. Creditorii analizează rapoartele și iau deciziile economice rezervate lor. Organele profesiei exercită competența disciplinară. Răspunderea civilă este susținută de asigurarea profesională, iar faptele care îndeplinesc condițiile legii pot atrage răspundere administrativă ori penală [3][4]. Un litigiu sau o sesizare disciplinară nu echivalează cu vinovăția; concluzia se poate formula numai din soluția competentă și din stadiul ei procedural [37][39].

Abuzul de majoritate al creditorilor este o problemă diferită de conflictul practicianului. Hotărârile adunării pot fi contestate în condițiile legii atunci când încalcă normele aplicabile sau drepturile participanților. Exemplele publicate în literatura de practică arată importanța identificării actului, a votului și a prejudiciului pretins [40]. Faptul că un creditor majoritar își exercită prerogativa legală nu constituie prin sine abuz; trebuie demonstrată folosirea contrară scopului legii ori încălcarea drepturilor protejate.

13. Digitalizarea desemnării și ecosistemul SEDIS

Legea nr. 239/2025 prevede că desemnarea aleatorie a administratorului sau lichidatorului de către judecătorul-sindic, potrivit legii, se realizează în sistem informatizat, printr-o platformă dezvoltată de UNPIR și operaționalizată până la 15 aprilie 2026 [7]. Textul se referă exact la desemnarea aleatorie. El nu afirmă că toate ofertele sunt punctate automat, că propunerile părților dispar ori că platforma decide confirmarea de către creditori.

SEDIS este folosit ca denumire pentru componente digitale ale profesiei, inclusiv evidență, gestiunea filialelor, fondul de lichidare și alte fluxuri. Documentele UNPIR din 2026 descriu utilizări și calendare pentru module distincte [47][48][49]. De aceea, o dată de lansare a unui modul nu trebuie prezentată ca dată universală pentru toate funcțiile. Termenul legal al platformei de desemnare aleatorie, calendarul intern al unui modul și utilizarea efectivă într-o filială sunt trei fapte diferite.

Un mecanism informatizat poate îmbunătăți trasabilitatea dacă păstrează regula de selecție, setul eligibil, momentul operațiunii și rezultatul într-o formă auditabilă. El trebuie să trateze corect incompatibilitățile, suspendările, formele profesionale, acoperirea teritorială prevăzută de normele aplicabile și actualizarea Tabloului [4][16]. Transparența nu cere publicarea datelor confidențiale, dar cere posibilitatea verificării că selecția s-a făcut din populația eligibilă și conform regulii valabile.

Digitalizarea nu elimină decizia juridică. Judecătorul-sindic trebuie să constate că este incidentă ipoteza aleatorie; platforma execută selecția tehnică. Creditorii își păstrează competența la prima adunare, iar înlocuirea rămâne supusă art. 57. Nici conflictele de interese, calitatea activității sau sustenabilitatea onorariului nu pot fi rezolvate numai prin aleatoriu. Reforma este utilă dacă este însoțită de date corecte, proceduri de remediere, jurnalizare și clarificarea raportului dintre sistem și dosarul judiciar.

Congresul UNPIR din 2026 și republicarea Statutului confirmă o etapă de modernizare instituțională [50][51][52]. Pentru evaluarea rezultatului sunt necesare rapoarte ulterioare: numărul selecțiilor, excluderile, incidentele, durata, contestațiile și distribuția rezultatelor. În lipsa acestor date, studiul poate descrie cadrul și documentele de implementare, dar nu poate afirma că sistemul a eliminat favoritismul ori că funcționează identic în toate instanțele.

Indicatori pentru evaluarea funcționării sistemului

Evaluarea desemnărilor nu ar trebui limitată la numărul brut de dosare atribuite fiecărui practician. Un set util de indicatori pornește de la tipul desemnării: propunerea debitorului, propunerea creditorului, concursul dintre propuneri, oferta aleasă de instanță, desemnarea aleatorie, confirmarea practicianului provizoriu sau desemnarea altuia de către creditori. Fără această clasificare, o distribuție aparent concentrată poate amesteca decizii luate de actori diferiți și nu permite identificarea mecanismului care a produs rezultatul [1][12].

Datele ar trebui segmentate după instanță, perioadă, tipul procedurii, mărimea debitorului, valoarea estimată a activelor, existența unui creditor majoritar și ponderea creanței bugetare. Pentru fiecare desemnare pot fi urmărite numărul propunerilor, numărul ofertelor, criteriile menționate în motivare, utilizarea aleatoriei și eventuala schimbare la prima adunare. Publicarea trebuie agregată și anonimată acolo unde este necesar, astfel încât analiza concurenței să nu compromită date comerciale sau informații protejate.

Indicatorii de rezultat trebuie interpretați cu prudență. Durata până la tabel, gradul de recuperare, costul procedurii, numărul contestațiilor, reorganizarea ori lichidarea nu depind numai de practician. Structura activelor, conduita debitorului, finanțarea, litigiile și cooperarea creditorilor pot domina rezultatul. Comparația profesională trebuie să controleze, pe cât posibil, aceste diferențe și să evite clasamentele care transformă corelația în cauzalitate.

Pentru platforma aleatorie sunt relevante disponibilitatea sistemului, numărul selecțiilor, erorile, reluările, motivele de excludere și posibilitatea reproducerii auditului pe baza jurnalului. Pentru selecțiile instituționale sunt relevante numărul ofertanților eligibili, contestațiile, durata și diferența dintre practicianul selectat de creditor și cel desemnat ori confirmat în procedură [8][55]. ONRC/BPI, Portalul instanțelor și evidențele UNPIR pot furniza părți ale imaginii, dar interoperabilitatea și definițiile comune sunt esențiale [15][16][17].

14. Reformele 2025–2026 și delimitarea proiectelor de lege

Perioada 2025–2026 a produs modificări normative adoptate, proiecte și dezbateri profesionale. Legea nr. 239/2025 este drept pozitiv și poate fi citată ca atare [7]. Hotărârea Congresului UNPIR nr. 3/2026 și formele republicate ale Statutului și Codului de etică sunt, de asemenea, acte adoptate și publicate [4][5][6]. În schimb, documentele parlamentare și proiectele Ministerului Justiției trebuie prezentate cu stadiul lor exact [53][54].

Această delimitare este importantă deoarece proiectele pot conține măsuri privind răspunderea persoanelor apropiate debitorului, durata procedurii, digitalizarea, interdicții sau mecanisme de prevenție. Până la adoptare și intrare în vigoare, ele nu pot fundamenta obligații actuale. Chiar după adoptare, dispozițiile tranzitorii pot limita aplicarea la dosarele noi ori la acte realizate după o anumită dată.

Legea nr. 239/2025 are un obiect mai larg decât desemnarea practicianului. Pentru tema acestui studiu, trebuie păstrată numai legătura directă: platforma informatizată pentru desemnarea aleatorie și normele care afectează remunerația ori procedura. Reguli despre capital social, dividende sau răspunderea administratorilor societari pot avea relevanță generală pentru prevenirea insolvenței, dar nu trebuie să dilueze analiza desemnării practicianului. Contopirea a două rapoarte nu înseamnă acumularea tuturor temelor conexe, ci integrarea lor acolo unde explică mecanismul principal.

Un cadru de monitorizare profesională pentru viitor ar trebui să urmărească: modificările art. 45 și 57; actele secundare privind platforma; actualizările Statutului și Codului; deciziile ÎCCJ și CCR; regulile administrative ale creditorilor publici; hotărârile publicate ale curților de apel; și datele agregate despre desemnări. Portalul Legislativ, ÎCCJ, Portalul instanțelor, ONRC/BPI și paginile instituțiilor emitente sunt punctele de plecare [15][17][18]. Sursele secundare sunt utile pentru orientare, dar concluzia trebuie reconfirmată în actul primar.

15. Sinteză practică și concluzii

Pentru verificarea unei desemnări provizorii concrete sunt necesare: hotărârea de deschidere; cererea debitorului și cererile creditorilor; propunerile nominale; ofertele și anexele; dovada calității și asigurării; regulile locale publicate, dacă sunt invocate; și motivarea judecătorului-sindic. Întrebarea centrală este care ipoteză legală a fost aplicată: propunere, concurs între propuneri, evaluarea ofertelor sau desemnare aleatorie [1].

Pentru verificarea confirmării ori desemnării definitive sunt necesare: tabelul relevant al creanțelor cu drept de vot; convocatorul și ordinea de zi; dovada convocării; procesul-verbal; voturile; decizia creditorului majoritar, dacă este distinctă; onorariul și momentul exercitării prerogativei. Decizia ÎCCJ nr. 14/2024 trebuie aplicată atunci când este discutată limita temporală a creditorului majoritar [12]. După confirmare, orice schimbare trebuie încadrată în art. 57 alin. (4) sau (5), nu tratată ca o nouă alegere liberă.

Pentru o selecție ANAF se verifică separat: lista de agreare, invitația, termenul, documentația, competența comisiei, criteriile din forma actualizată a ordinului, decizia

și plângerea prealabilă [8][55]. Apoi se verifică modul în care opțiunea organului fiscal a fost exprimată în procedura de insolvență. Cele două planuri se întâlnesc, dar nu se confundă.

Pentru evaluarea unei oferte, o matrice profesională poate cuprinde experiența relevantă, echipa, disponibilitatea, infrastructura, independența, riscurile de conflict, asigurarea, onorariul total și calitatea metodologiei. Matricea este un instrument analitic, nu o grilă națională obligatorie. Ponderile, dacă sunt folosite de o instituție, trebuie să provină din actul ei aplicabil și să fie făcute transparente.

Regimul român este unul hibrid. Instanța asigură desemnarea provizorie și controlul legalității; creditorii au un rol decisiv la prima adunare; profesia impune independență și competență; creditorii publici pot folosi selecții administrative proprii; iar desemnarea aleatorie beneficiază de un cadru informatizat. Niciunul dintre aceste elemente nu trebuie absolutizat. Aleatoriul nu înlocuiește toate propunerile, creditorul majoritar nu poate decide nelimitat în timp, iar prețul cel mai mic nu este un criteriu autosuficient.

Calitatea mecanismului depinde de patru condiții: surse normative actuale, acte procedurale complete, motivare verificabilă și date instituționale transparente. O analiză serioasă separă faptele dovedite de riscurile discutate în profesie și separă legea în vigoare de proiecte. Această disciplină este mai valoroasă decât o concluzie spectaculoasă: permite practicianului, creditorului și instanței să identifice exact regula, documentul și remediul aplicabil.

Checklist documentar pentru auditul unei desemnări

Un audit documentar începe cu cronologia. Se notează data cererii de deschidere, autorul ei, propunerile nominale, data fiecărei oferte, hotărârea de deschidere, publicarea în BPI, data tabelului preliminar, convocarea primei adunări, ordinea de zi, data votului și orice decizie unilaterală a creditorului majoritar. Cronologia trebuie să se bazeze pe documente, nu pe data la care un participant a aflat informal despre ele. BPI, dosarul electronic disponibil și evidențele instanței pot confirma momente diferite și trebuie corelate [15][17].

Pentru oferta de preluare se verifică identitatea exactă a formei profesionale, semnătura, calitatea persoanei care o angajează, dovada înscrierii în Tabloul UNPIR, polița și perioada asigurată, declarația de disponibilitate, componența echipei și structura remunerației [4][16]. Dacă oferta se referă la experiență, auditorul caută elementul verificabil: sector, tip de procedură, amploare sau rezultat, fără a solicita divulgarea nepermisă a datelor din alte dosare. Dacă sunt promise resurse externe, trebuie lămurit dacă ele aparțin ofertantului, unui colaborator sau unui consorțiu și cum vor fi puse efectiv la dispoziția procedurii.

Pentru hotărârea de desemnare se identifică temeiul folosit de judecătorul-sindic. Dacă exista o propunere, motivarea trebuie citită în raport cu autorul și concursul dintre propuneri. Dacă au existat numai oferte, se verifică elementele comparate. Dacă s-a folosit aleatoriul, se verifică absența propunerilor și ofertelor, eligibilitatea populației de selecție și dovada rezultatului informatizat [1][7]. Nu este suficient să se constate cine a fost numit; este necesar să se înțeleagă pe ce ramură a art. 57 a fost făcută numirea.

Pentru prima adunare se verifică tabelul pe baza căruia au fost calculate voturile și dacă titularii aveau drept de vot la acel moment. Convocatorul trebuie confruntat cu ordinea de zi, iar procesul-verbal cu voturile comunicate. Dacă un creditor deține singur majoritatea, se stabilește dacă a acționat unilateral potrivit alin. (3) sau în cadrul adunării potrivit alin. (2), deoarece actul și traseul procedural nu sunt identice [12]. Se verifică separat desemnarea, confirmarea și stabilirea onorariului; faptul că apar în același proces-verbal nu le face indistincte.

Pentru o cerere de înlocuire se întocmește un tabel între obligația pretins încălcată, fapta, documentul, data, explicația practicianului și efectul asupra procedurii. Repetarea unei acuzații nu o transformă în probă. Sunt relevante rapoartele de activitate, încheierile, corespondența depusă la dosar, măsurile contestate și soluțiile pronunțate. Instanța poate aprecia ansamblul, dar părțile trebuie să delimiteze neîndeplinirea punctuală, abaterea disciplinară, conflictul de interese și dezacordul de oportunitate, deoarece fiecare poate avea alt remediu [32][35][37].

Afirmații care nu pot fi tratate ca reguli generale

Sursele verificate nu permit formularea unei reguli naționale potrivit căreia toate ofertele se depun cu un anumit număr de ore înaintea termenului. Nu permit nici o grilă unică, permanentă, cu ponderi prestabilite pentru preț, experiență, resurse și proximitate. O asemenea regulă poate fi menționată numai dacă actul aplicabil unei instanțe sau instituții este identificat și dacă nu contrazice legea [1][2].

Nu se poate afirma că instanțele preferă în mod legitim și general o anumită formă de exercitare a profesiei. Cabinetul, SPRL, IPURL sau consorțiul sunt evaluate prin condițiile legale și capacitatea concretă. Tot astfel, nu se poate deduce un conflict de interese numai din existența unor desemnări repetate ori din apartenența la aceeași filială profesională. Frecvența poate justifica o analiză, dar concluzia necesită date și raporturi verificabile [3][5][27].

Nu există un plafon ANAF universal de onorariu care să poată fi transferat tuturor dosarelor. Procedura ANAF folosește criteriile și punctajele din ordinul actualizat, iar invitația concretă oferă parametrii selecției respective [8][11][55]. Nici anunțurile altor autorități nu pot fi aplicate prin analogie unei selecții ANAF sau unei desemnări

judiciare obișnuite [44][45].

În sfârșit, existența platformei informatizate nu dovedește prin ea însăși că toate desemnările sunt aleatorii, că toate instanțele au parcurs aceeași etapă tehnică ori că disputele de integritate au dispărut. Legea definește ipoteza, iar documentele de implementare descriu module și calendare distincte [7][47][48]. Orice evaluare a funcționării efective trebuie să indice perioada, populația de selecție, jurnalul operațiunii și instituția care confirmă rezultatul.

16. Bibliografie și surse

- [1] Portalul Legislativ — Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, forma consolidată — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/257116>
- [2] Portalul Legislativ — Hotărârea CSM nr. 3.243/2022 și Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/263128>
- [3] Portalul Legislativ — O.U.G. nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, forma consolidată — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/257117>
- [4] Portalul Legislativ — Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, forma actualizată — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/310706>
- [5] Portalul Legislativ — Codul de etică profesională și disciplină al UNPIR, forma actualizată — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/310707>
- [6] Portalul Legislativ — Hotărârea Congresului UNPIR nr. 3 din 8 mai 2026 — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/311198>
- [7] Portalul Legislativ — Legea nr. 239/2025 — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/305505>
- [8] Portalul Legislativ — OPANAF nr. 1.443/2019 privind agrearea și selecția practicienilor în insolvență, forma actualizată — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/265939>
- [9] Portalul Legislativ — Ordinul ANAF nr. 210/2022 pentru modificarea OPANAF nr. 1.443/2019 — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/251728>
- [10] Portalul Legislativ — Ordinul ANAF nr. 473/2023 pentru modificarea OPANAF nr. 1.443/2019 — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/266631>
- [11] Portalul Legislativ — Rectificarea din 2023 privind punctajul din OPANAF nr. 1.443/2019 — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/266637>
- [12] Portalul Legislativ — ÎCCJ, Decizia nr. 14/2024, recurs în interesul legii privind art. 57 alin. (2) și (3) — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/289789>
- [13] Portalul Legislativ — Curtea Constituțională, Decizia nr. 540/2022 — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/264586>
- [14] Portalul Legislativ — Curtea Constituțională, Decizia nr. 640/2022 — <https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/270052>
- [15] Oficiul Național al Registrului Comerțului — Acces la informațiile din registrele de insolvență și Buletinul Procedurilor de Insolvență — <https://www.onrc.ro/index.php/ro/acces-rapid-la-informatiile-gratuite-din-registrele-de-insolventa-din-ue>
- [16] UNPIR — Tabloul practicienilor în insolvență — <https://tablou.unpir.ro/>
- [17] Ministerul Justiției — Portalul instanțelor de judecată — <https://portal.just.ro/>
- [18] Înalta Curte de Casație și Justiție — Decizii relevante în materia insolvenței, compendiu actualizat — <https://www.scj.ro/cms/0/publicmedia/getincludedfile?id=19342>
- [19] Curtea de Apel Constanța — Decizii relevante, Secția a II-a civilă, trimestrele III–IV 2024 — https://portal.just.ro/36/Documents/DECIZII_RELEVANTE/AN_2024/Decizii%20relevante%20sectia%20a%20II-a%20trim.%20III-IV-2024.pdf
- [20] Curtea de Apel Timișoara — Decizii relevante, trimestrul IV 2024 — <https://portal.just.ro/59/Documents/Decizii%20relevante/2024/C%20Ap%20Timisoara%20Trim%20IV%202024.pdf>
- [21] Curtea de Apel Timișoara — Decizii relevante, trimestrul II 2024 — <https://portal.just.ro/59/Documents/Decizii%20relevante/2024/C%20Ap%20Timisoara%20Trim%20II%202024.pdf>
- [22] Curtea de Apel Timișoara — Decizii relevante, trimestrul III 2022 — <https://www.iccj.ro/wp-content/uploads/2023/01/C-Ap-Timisoara-Trim-III-2022.pdf>

- [23] Curtea de Apel Timișoara — Decizii relevante, trimestrul III 2021 — <https://www.iccj.ro/wp-content/uploads/2022/05/C-Ap-Timisoara-Trim-III-2021.pdf>
- [24] Curtea de Apel București — Buletinul jurisprudenței 2018, volumul II — <https://www.cab1864.eu/wp-content/uploads/2021/11/BJ-2018-vol.-II.pdf>
- [25] Curtea de Apel Suceava — Buletinul jurisprudenței 2019 — <https://www.scj.ro/cms/0/publicmedia/getincludedfile?id=22682>
- [26] Curtea de Apel Suceava — Decizii relevante, trimestrele III–IV 2020 — <https://www.scj.ro/cms/0/publicmedia/getincludedfile?id=23427>
- [27] Consiliul Concurenței — Investigația sectorială privind piața serviciilor oferite de practicienii în insolvență — <https://www.consiliulconcurenței.ro/raport/raport-privind-investigatia-sectoriala-pe-piata-serviciilor-oferte-de-practicienii-in-insolventa-pe-teritoriul-romaniei/>
- [28] Revista Universul Juridic — Importanța unei comunicări eficiente între organele care aplică procedura insolvenței — https://revista.universuljuridic.ro/wp-content/uploads/2024/01/04_Revista_Universul_Juridic_nr_11-2023_PAGINAT_BT_L_Santavan.pdf
- [29] Universul Juridic — Onorariul practicianului în insolvență, între legalitate și oportunitate decizională — <https://www.universuljuridic.ro/onorariul-practicianului-in-insolventa-intre-legalitate-si-oportunitate-decizionala/>
- [30] Universul Juridic — Atribuțiile judecătorului-sindic potrivit art. 45 din Legea nr. 85/2014 — <https://www.universuljuridic.ro/din-nou-despre-atributiile-judecatorului-sindic-in-procedura-insolventei-art-45-alin-1-lit-o-din-legea-nr-85-2014/>
- [31] Revista Română de Dreptul Afacerilor — Desemnarea administratorului judiciar și abordarea interdisciplinară — <https://rrda.ro/judecatorul-sindic-si-judecatile-sale-exigente-ale-abordarii-interdisciplinare-a-procedurii-insolventei-cu-privire-la-desemnarea-administratorului-judiciar/>
- [32] Universul Juridic — Desemnarea, înlocuirea și sancționarea administratorului ori lichidatorului judiciar — <https://www.universuljuridic.ro/desemnarea-inlocuirea-si-sanctionarea-administratorului-judiciar-si-a-lichidatorului-judiciar/>
- [33] Universul Juridic — Administratorul judiciar: desemnare, activitate și înlocuire — <https://www.universuljuridic.ro/administratorul-judiciar-aspecte-teoretice-si-practice-relevante-din-perspectiva-desemnarii-desfasurarii-activitatii-si-a-inlocuirii-acestui-organ-care-aplica-procedura-insolventei/>
- [34] Universul Juridic — Contractul practicianului în insolvență cu creditorii — <https://www.universuljuridic.ro/contractul-practicianului-in-insolventa-cu-creditorii/>
- [35] Universul Juridic — Aspecte practice privind înlocuirea practicianului în insolvență — <https://www.universuljuridic.ro/aspecte-practice-privind-inlocuirea-practicianului-in-insolventa/>
- [36] Universul Juridic — Decăderea creditorilor din dreptul de a desemna practicianul după prima ședință — <https://www.universuljuridic.ro/decaderea-creditorilor-din-dreptul-de-a-emite-o-decizie-de-desemnare-a-practicianului-in-insolventa-ulterior-primei-sedinte-a-adunarii-creditorilor/>
- [37] Universul Juridic — Solicitarea constatării abaterilor disciplinare ale practicianului — <https://www.universuljuridic.ro/solicitarea-constatarii-abaterilor-disciplinare-savarsite-de-catre-practicianul-in-insolventa-admiterea-rekursului/>
- [38] Chiriță și Asociații — Practician al debitorului și al creditorului în aceeași procedură: incompatibilitate și conflict — <https://chirita-law.com/practician-in-insolventa-al-debitorului-si-creditorului-acestui-a-in-aceeasi-procedura-a-insolventei-conflict-de-interese-incompatibilitate/>
- [39] UNPIR Filiala Constanța — Raportul instanței locale de disciplină 2024 — <https://www.unpirt.ro/sites/default/files/RAPORT%20Instan%C8%9Ba%20local%C4%83%20de%20disciplin%C4%83%202024.pdf>
- [40] Practică judiciară comentată — Tribunalul Specializat Cluj, aparența abuzului de majoritate — <https://marianbota.ro/tribunalul-specializat-cluj-admisibilitatea-ordonantei-presedintiale-in-procedura-insolventei-aparența-d-reptului-in-cazul-unui-abuz-de-majoritate/>

- [41] UNPIR Filiala Constanța — Raport de activitate 2025 — <https://www.unpirt.ro/sites/default/files/raportari/RAPORT%20ACTIVITATE%202025%20final.pdf>
- [42] UNPIR Filiala Cluj — Profesia de practician în insolvență — <https://unpirluj.ro/profesie/>
- [43] UNPIR Filiala Cluj — Invitație DGRFP Cluj-Napoca pentru depunerea ofertelor, 10 noiembrie 2025 — <https://unpirluj.ro/articol/UnpirCluj-NoutatiDetaliu/invitatie-depunere-oferte-sectie-practician-dosar-insolventa-dgrfp-cluj-napoca-10-11-2025/12/2452>
- [44] Autoritatea de Supraveghere Financiară — Procedura de agreare și selecție a practicienilor în insolvență — <https://asfromania.ro/uploads/articole/attachments/60cb12d1e4411061587628.pdf>
- [45] Consiliul Local Sector 2 — Procedura de agreare și selecție a practicienilor în insolvență — https://doc.pmb.ro/monitorul_oficial/2021/noi_2021/CLS_2/HCLS2_350.pdf
- [46] UNPIR Filiala Constanța — Rezultat al unei selecții de lichidator — <https://www.unpirt.ro/rezultat-sectie-lichidator-1>
- [47] UNPIR Filiala Timiș — Utilizarea platformei UNPIR/SEDIS pentru decontări — <https://unpirtimis.ro/utilizarea-exclusiva-a-platformei-unpir-sedis-pentru-decontari/>
- [48] UNPIR Filiala Constanța — Calendarul de implementare SEDIS pentru modulele Gestione Filiale și Fond de Lichidare — <https://www.unpirt.ro/sites/default/files/2026-05/Decizie%20Anexa%20nr.1%20Sedis%20-%20calendar%20implementare.pdf>
- [49] Universul Juridic — Digitalizarea profesiei: SEDIS și platformele UNPIR — <https://www.universuljuridic.ro/digitalizarea-profesiei-de-practician-in-insolventa-sedis-platforma-de-licitatii-online-platforma-de-anunturi-online/>
- [50] Universul Juridic — Congresul UNPIR 2026 — <https://www.universuljuridic.ro/cum-a-fost-congresul-uniunii-nationale-a-practicienilor-in-insolventa-din-romania-unpir-2026/>
- [51] Universul Juridic — Convocarea Congresului UNPIR din 8 mai 2026 — <https://www.universuljuridic.ro/convocare-congres-unpir-8-mai-2026/>
- [52] UNPIR Filiala Constanța — Republicarea Statutului UNPIR în Monitorul Oficial nr. 579/2026 — <https://www.unpirt.ro/statut-unpir-republicat-monitorul-oficial-partea-i-nr-579-din-15-iulie-2026>
- [53] Senatul României — Document legislativ privind modificarea cadrului insolvenței, dosarul L213/2025 — <https://www.senat.ro/legis/PDF/2025/25L213DC1.pdf?nocache=true>
- [54] Universul Juridic — Proiectul Ministerului Justiției de modificare a Legii nr. 85/2014 și a O.U.G. nr. 86/2006 — <https://www.universuljuridic.ro/ministerul-justitiei-proiect-lege-pentru-modificarea-legii-nr-85-2014-privind-procedurile-de-prevenire-a-insolventei-si-de-insolventa-si-a-o-u-g-nr-86-2006-privind-organizarea-activitatii-practice/>
- [55] ANAF, DGRFP Brașov — Anunțuri de selecție a practicienilor în insolvență, 2026 — https://www.anaf.ro/anaf/internet/Brasov/anunturi/anunt/interes_general